

Het gewone spul

Oké, ik zou het niet meer doen, zeuren over het weer. Dus doe ik het ook niet. Of het nu regent, sneeuwt, waait of zelfs stormt, ik zal u niet meer vermoeien met gezeur over het weer. Maar ja, ik zou ook m'n column op tijd inleveren, vaker met de trein gaan en stoppen met roken. Drie keer zelfs. Maar goed, over het weer zal ik het dus niet hebben.

Toch heeft het door al die regen in januari en februari wel weer verrekt lang geduurd voor we dit jaar de eerste vlinders eindelijk eens konden aanschouwen. Werden we vorig jaar al in januari gebeld over de eerste Citroenvlinders, Kleine vossen, Dagpauwogen en Gehakelde aurelia's, dit jaar kwamen de eerste meldingen pas in maart.

U weet inmiddels wel hoe dat gaat. Knarsetandend achter het bureau of net op weg naar weer een vergadering horen we vanuit het hele land dat ze nu toch echt vliegen hoor! Vutters, huisvrouwen, studenten, parttimers, bejaarden en kinderen, van Limburg tot Groningen troeven ze ons af met de eerste waarnemingen. Onderweg voor het geven van een cursus vlindervriendelijk groenbeheer (met dia's in een donkere zaal op een zonnige dag) speuren we tevergeefs wegbermen en bosranden af naar de eerste dansende gele vlek: een Citroenvlinder! Tijdens het doornemen van een dik rapport over vlinders in de duinen heeft een grote Aardhommel me vrijwel gek gemaakt door om de paar minuten voor het raam langs te vliegen, daarbij zo goed mogelijk de schaduw van een Kleine vos imiterend!

Wat zegt u? Klinkt het allemaal een beetje jaloers? Nee hoor, het doet me niets. Per slot van rekening heb ik ook al weer vijf soorten gezien dit jaar. Twaalf maart bijvoorbeeld, na de Landelijke Vlinderdag in België, zelfs twee soorten tegelijk: *Orthosia mundis* en *Orthosia stabilis*. Zo maar, pats, op het raam bij vrienden in Zundert. Of wat dacht u van *Opisthograptis luteolata*, een prachtig gele spanner, gewoon bij mij thuis, naast de voordeur op de muur. En dat terwijl de regen met bakken uit de lucht viel. Oh, sorry, ik zou het niet meer over het weer hebben.

Nee, neemt u maar van mij aan: nachtvlinders zijn dé remedie tegen voorjaarsmoehed. Al ben je de winter nog zo beu, is het in Spanje inmiddels al weken boven de twintig graden, en is je vakantie naar dit land nog 6 weken weg, nachtvlinders helpen je er zo weer bovenop!

Al was het alleen maar vanwege de gezichten van je collega's die trots na een warm weekend, waarin jij op bed lag met een zware verkoudheid, komen melden dat ze zelfs al een Klein koolwitje hebben gezien. Och, zeg je dan achteloos, ik heb inmiddels al zo'n vijf of zes soorten, ik weet het niet precies meer.

Het is mooi om te zien hoe de vertwijfeling dan toeslaat, vijf of zes soorten? Maar wat dan precies, hoor je ze nog stamelen als je doorloopt naar de koffiekant, wat dan precies? Terwijl je de koffie inschenkt antwoord je dan zo nonchalant mogelijk, ach, je weet wel, het gewone spul, mag ik even een lepeltje?

Henkjan Kievit